

Nylands Djurskyddsförening.

Antivivisektions sektionen.

170 2

I.

Vädjan.

Att ett samhälle som gör anspråk på att kallas civiliseradt, icke får med likgiltighet tolerera hvad vi i dagligt tal förstå med djurplågeri, torde väl knappast numera af någon ifrågasättas. Dock möttes fordringarna på att i lagstiftningsväg söka motarbeta *uppenbar och onödig grymhet* mot djur för ännu ej så alltför länge sedan af invändningar sådana som, att det vore ett orättmatigt ingrepp i människans frihet, i hennes rätt att godtyckligt handskas med djuren. Ja, den som ej blifvit alldeles oberörd af utvecklingen emot ett allt allmännare erkännande af ett icke blott fysiskt utan äfven etiskt samband mellan alla lefvande varelser, måste medgifva att djuren, utöfver det skydd dem redan tillerkänts, ega en *moralisk rätt* att förskonas från grym behandling, vare sig därmed äsyftas något för människan nyttigt eller ej. Den verkliga innebörden af en dylik uppfattning af skapelsen är likväl långt ifrån klar för alla, och mången, som tänkt sig in i frågan, tvekar att helt ansluta sig till denna uppfattning för de konsekvenser densamma leder till. Häre torde väl orsaken förnämligast få sökas till att det gifves en form af djurens lidanden, som äfven i vårt land framkallat få nämnvärda åtgärder från djurvännernas sida. Vi äsyfta den s. k. vivisektionen.

Vivisektion eller i vetenskapligt syfte utförda plågsamma experiment på lefvande djur utöfvas af ett stort antal vetenskapsmän och läkare så godt som inom hela den civiliserade världen och har under senaste tider blifvit så allmän, att nästan *hvarje läkareaspirant* också hos oss anses böra anställa en massa dylika försök med hundar, katter, kaniner o. s. v. för att förklaras mogen sitt kall. Och dock erkänna ej få läkare att dylika experiment ej allenast för den blifvande läkaren äro af ringa praktisk betydelse, utan äfven för vetenskapen i stort sedt oftast alldeles värdeflösa. Det är ej nog med att dylika experiment begagnas såsom *åskådningsundervisning* vid universitetet, det har händt att skollärare, uppfostrade i vivisektionistisk anda, vid våra *läroverk* demonstrerat experiment på lefvande varelser, låt så vara i de flesta fall endast på lägre stående djur såsom fiskar och grodor. Lägga vi härtill att i vanan att tillskynda djuren outhärliga lidanden ligger en uppenbar fara för att utöfvarena af vivisektionen komma att betrakta den lidande mänskligheten allt för mycket från experi-

mentiel synpunkt, d. v. s. intressera sig mer för studiet af sjukdomssfallet än för patientens botande hvilken företeelse redan jämväl hos oss blifvit märkbar, så torde ej kunna förnekas, att hela *vivisektionsfrågan fordrar en större uppmärksamhet från allmänhetens sida* än densamma hittills fått. Vi låta afspisa oss med försäkringar sådana som att experimenten hos oss äro så försvinnande få, att allt hvad göras kan blifvit gjordt för lindrandet af de lidanden som för vetenskapens skull „måste“ tillfogas försöksdjuren, eller med att frågan ej kan bedömas af andra än vetenskapsmännen själfva. Först och främst motsägas de tvenne först anförda invändningarna af det faktum att vi i så godt som hvarje lakareafhandling läsa om *otaliga* försök på lefvande djur och att beträffande försöksdjurens vård före och efter experimenten ännu mycket står öfrigt att önska. Det kan väl ej gärna anses nödvändigt att desamma, såsom på endel håll är fallet, förvaras i mörka, smutsiga källare, döda och lefvande djur om hvarandra och i närheten af de för de anatomiska studierna behöfliga liken. Hvad garanti hafva vi väl dessutom för att ej djuren få utstå mycket jämväl från vetenskaplig sida sedt, onödigt lidande. Ingalunda kan den *hemlighetsfullhet*, hvarmed försöken och till och med upphandlandet och förvarandet af försöksdjuren sker ingifva vidare förtroende. Den sista af ofvannämnda trenne invändningar är också oriktig. Plågar samhället i allmänhet tillåta fackmännen ensamma att utstaka sina befogenheter? Har icke detsamma tvärtom själf städse sökt för sig klargöra frågorna och sedan bestämt begränsat desamma?

I utlandet har afslöjandet af vivisektionens rätta väsende redan åstadkommit en så stark opinion emot densamma att denna rörelse (*antivivisektionismen*) åvägabragt särskilda inskränkningar i rätten att företaga plågsamma experiment på lefvande djur. *Nylands Djurskyddsförening*, hvilken anslutit sig till antivivisektionismen, har rörande denna fråga fattat följande resolution:

Som närmaste mål för sina sträfvanden söker föreningen åvägabringa den största möjliga inskränkning af plågsamma experiment på lefvande djur samt aflägsnandet af de nu redan allmänt erkända missförhållandena och öfverdrifterna, hvilka vidlåda utöfningen af vivisektionen och har föreningen beslutit att bland allmänheten sprida särskilda denna fråga rörande skrifter, till hvilka ofvanstående utgör en anspråkslös inledning.

Nylands Djurskyddsförening.

En hvar inom Nylands län bosatt person, som vill medvärka till förvärkligandet af ofvananförda önskningsmål, uppmanas att ingå i denna förening.

Årsgiften är endast 2 mark.

Ständigmedlemsavgift 20 mark.